

[Grünbaum.]

at nu skulle man altså spille de stærke mænd, fordi man kom til som regering og ville vise, at der skulle gennemføres en ny politik. Det mener jeg stadig væk, og jeg kan ikke se, at vi i de svar, vi har fået, hverken fra finansministeren eller økonomiministeren, har fået afkræftet dette vores syn, heller ikke det syn, at man på den ene side gennemfører en meget kraftig forbrugsbegrænsning med det udtalte formål, at nu skal tingene rettes op, og så på den anden side, når landbruget kommer med sine moms krav, der kostede 320 mill. kr., og de andre krav, som jeg ikke har nævnt, og forskellige andre udvidelser af lovgivningen lader maskinen køre. Så er der ingen fasthed i finanspolitikken; det var der kun over for forbrugerne, da de skulle rammes.

Det er dette, jeg kalder for en forvirret finanspolitik, og det skuffer mig i øvrigt lidt, at økonomiministeren hvis kendskab til og kundskab om økonomi jeg sætter meget højt, ikke har villet indrømme, at der virkelig er noget forkert her i regeringens politik i det år, der er gået.

Vi er da helt klar over de vanskeligheder, regeringen har haft i alle disse sager, men det må vel være rigtigt at påpege, at der er sket disse ting, som ikke burde være sket. De 600 mill. kr. er blevet sparet, er der sagt. Ja, udmærket, nu er pengene jo ikke ligefrem mærket, men så var der nogle andre udgifter, der steg. De 600 holdt, men andre udgifter steg. Jeg har peget på nogle af dem. Jeg kunne også pege på ledigheden, der kostede 340 mill. kr. mere. Så det giver jeg heller ikke så meget for.

Men det væsentlige spørgsmål er altså; hvilken finanspolitik skal der føres? Når vi vedtager finanslovsforslaget nu ved tredje behandling, har vi så sikkerhed for, at det er den målsetning, som finansministeren har sagt i finansudvalget, der vil blive gældende? Det mener jeg vi må have klaret op.

Til økonomiministeren må jeg lige sige, at jeg er enig i, at situationen i 1968 var sådan, i hvert fald i begyndelsen, at man godt kunne arbejde for en større likviditet — det ville jeg også selv have gjort, hvis jeg havde haft mulighed for det. Derfor forstår jeg helt tankegangen; men jeg mener,

at det havde været klogere, om man så havde udvidet væsentligt, udvidet kvoterne og fundet en virkelig god balance i afviklingen af alt dette. Det har man ikke gjort, og samtidig har man altså udsat Nationalbanken for den kalamitet, at staten også er begyndt at pumpe mange penge ud.

Jeg skal ikke sige mere, jeg vil blot gentage, at vi fra vor side må have et svar fra finansministeren, inden vi kan tage stilling til, om vi kan stemme for finanslovsforslaget.

Grethe Philip: Det, der kalder mig op her, er en bemærkning fra hr. Grünbaum i hans første indlæg, hvor han genoplivede myten om, at de tidligere besparelser på 125 mill. kr. på forsvarsbudgettet nu var smækket oven i forsvarsbevillingerne, sådan at der ikke var noget tilbage af det radikale venstres besparelser, sådan som de er kommet frem i samarbejdet med de andre partier.

Jeg vil gerne i den anledning gentage, hvad jeg sagde ved finanslovsforslagets første behandling den 12. december 1968; det er gengivet i Folketingstidende 1968-69 sp. 2550. Jeg sagde dengang:

„Når stigningen ser så stor ud fra i år til næste år, så skyldes det dels nedgangen i tallene i år sammenlignet med sidste år, dels en række forhøjelser på grund af løn- og prisstigninger og endelig bortfald af noget af den amerikanske våbenhjælp. Skal vi sammenligne med planerne for forsvarsbudgettet fra den tidligere regerings tid, er der alt i alt tale om en besparelse på ca. 50 mill. kr. i finanslovsforslaget.“

Så vidt jeg kan se, viser det materiale, vi har fået, altså ikke noget med, at 125 mill. kr. er smækket oven i, men en besparelse i forhold til budgetterne lagt i den tidligere regerings tid på 50 mill. kr. Dette fremgår yderligere af et materiale, vi har fået dels i investeringsudvalget, dels i finansudvalget, hvor man har en opdeling på de forskellige ministerier, og hvor vi har tallene for november 1968, det fremsatte finanslovsforslag og budgetoverslag omregnet til april 1967 løn- og prisniveau. Det viser for forsvarsministeriets område 2.506 mill. kr. Endelig har vi et tal, der angiver det i november 1967 forelagte budgetoverslag omregnet til samme løn- og prisniveau, nemlig 2.553